

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 20 listopada 2023 r.

DIH-3.707.98.2023.AWS

DECYZJA DIH-3.114.2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 8 sierpnia 2023 r. (sygnatura: KNR.8361.137.2023.GM), na mocy której przedsiębiorstwu BRATEK 2 Sp. z o. o. z siedzibą w Łodzi (zwanemu dalej: „*stroną*”, „*stroną postępowania*” bądź „*przedsiębiorcą*”) wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), w związku z niewykonaniem, wynikającego z art. 4 ust.1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), obowiązku w zakresie uwidaczniania cen, tj. brakiem cen przy 2 partiach towarów (w stosunku do 130 partii towarów objętych kontrolą) oraz w związku z uwidocznieniem cen przy 3 partiach towarów (w stosunku do 60 partii towarów objętych kontrolą) w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie cen - **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 27-28 czerwca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie (zwanego dalej: „*Warmińsko-Mazurskim WIH*” lub „*organem pierwszej instancji*”), na podstawie upoważnienia z dnia 27 czerwca 2023 r. (nr KNR.8356.148.2023), przeprowadzili czynności kontrolne w aptecę w Olsztynie, należącej do ww. przedsiębiorcy.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.) (zwanęj dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 29 maja

2023 r. (sygnatura: KNR.8355.58.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego sprawdzenie prawidłowości przestrzegania przez przedsiębiorcę informacji o cenach towarów i usług. Jak wynika z akt sprawy ww. zawiadomienie strona odebrała w dniu 2 czerwca 2023 r.

Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności kierownika apteki, osoby upoważnionej do reprezentowania spółki (na podstawie upoważnienia nr 381/06/2023 z dnia 07.06.2023r.).

W toku kontroli sprawdzano prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorcę informacji o cenach towarów i usług oraz rzetelność uwidaczniania cen dla konsumentów, a więc realizację postanowień określonych w przepisach ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) (zwanej dalej: „*ustawą o informowaniu o cenach*”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) (zwanego dalej: „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”).

W ramach prowadzonej kontroli inspektorzy wytypowali do oceny - pod względem uwidaczniania cen i cen jednostkowych - 130 partii towarów niebędących lekami. Stwierdzono brak cen przy 2 partiach lasek do chodzenia, ułatwiających chodzenie, tj.:

- laska do chodzenia REF 11.MR.L, kod EAN: 5906395982219;
- laska do chodzenia REF 12/MR, kod EAN: 5906395982226.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z naruszeniem § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Ponadto, inspektorzy kontrolą - w zakresie rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów - objęli badaniem 60 partii produktów. Sprawdzone ceny uwidocznione z ceną zakodowaną w czytniku i kasie. W przypadku 3 partii kul łokciowych, tj.:

- kula łokciowa REF 01/MR, kod EAN: 5906395982004;
- kula łokciowa REF 04/MR, kod EAN: 5906395982042;
- kula łokciowa REF 05/MR, kod EAN: 5906395982080,

- stwierdzono uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie cen (ujawniono rozbieżności cenowe pomiędzy cenami na wywieszkach cenowych zamieszczonych bezpośrednio przy ww. towarach, a cenami wyświetlonymi w czytniku).

Powyższe stanowi naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

W pierwszym dniu kontroli, tj. 27 czerwca 2023 r., tj. jeszcze w toku trwających czynności kontrolnych strona przystąpiła do wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości i je usunęła.

Szczegółowe ustalenia poczynione przez inspektorów reprezentujących Warmińsko-Mazurskiego WIIH, udokumentowano w aktach sprawy, w tym w szczególności w Protokole kontroli (nr akt kontroli: KNR.8361.137.2023) oraz dokumentacji fotograficznej zebranej na miejscu, w trakcie kontroli. Do niniejszego Protokołu kontrolowany podmiot nie wniósł uwag,

w terminie przewidzianym na mocy art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.), (zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”), o czym został poinformowany w Protokole kontroli oraz w *Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy*, przekazanym mu wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli.

W dniu 12 lipca 2023 r. Warmińsko-Mazurski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił ww. przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niedopełnienia obowiązku wskazanego w zakresie uwidaczniania cen, wynikającego z art. 4 tejże ustawy. W piśmie tym równocześnie, poinformowano stronę, że zgodnie z art. 10 oraz 73 Kpa przysługuje jej prawo do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także przeglądania akt sprawy, jak również sporządzania notatek i odpisów. Jednocześnie w tym samym piśmie organ zobligował stronę do przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu (deklaracji podatkowej) za 2022 r. Na realizację powyższego wniosku organ pierwszej instancji wyznaczył stronie 7-dniowy termin. Niniejsze zawiadomienie strona odebrała w dniu 17 lipca 2023 r.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie strona przekazała drogą pocztową wymagane informacje o wysokości osiągniętego przychodu podatkowego, tj. załączyła CIT-8 oraz pisemne oświadczenie (przychodach i poniesionych kosztach podatkowych). Dodatkowo, do informacji dołączyła odrębne pismo opatrzone datą 21 lipca 2023 r., w którym wyjaśniła okoliczność powstałych uchybień. Zaznaczyła w nim, że skala nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli była bardzo ograniczona, ponieważ stwierdzono jedynie brak cen przy 2 partiach produktów (na 130 partii produktów przebadanych w zakresie prawidłowości przekazywania informacji o cenach) oraz różnice cenowe przy 3 partiach produktów (na 60 przebadanych w zakresie zgodności ceny umieszczonej na produkcie z ceną zakodowaną w kasie fiskalnej). Dodała również, że wszystkie nieprawidłowości nie miały nic wspólnego z prowadzoną polityką cenową, były skutkiem pojedynczych omyłek i niezwłocznie po ich wykryciu przywrócono stan prawidłowy. Następnie strona stwierdziła, że ww. okoliczności świadczą o znikomej wadze naruszenia prawa, ponieważ dotyczyła jedynie niewielkiej mniejszości oferowanych produktów, nie miała zamierzonego charakteru, a uchybienia zostały niezwłocznie usunięte. W przekonaniu strony spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Jednocześnie strona wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej wskazanej w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Na koniec spółka zadeklarowała pełną chęć współpracy na wypadek konieczności przekazania dodatkowej dokumentacji.

Pismem z dnia 28 lipca 2023 r. (znak: KNR.8361.137.2023.MK) Warmińsko-Mazurski WIIH poinformował stronę o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego w niniejszej sprawie, a także o przysługującym jej uprawnieniu do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym zapoznania się z aktami sprawy czy wypowiedzenia się co do zebranych

dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Niniejsze pismo zostało doręczone stronie w dniu 2 sierpnia 2023 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Warmińsko-Mazurski WIIH decyzją z dnia 8 sierpnia 2023 r. (sygnatura: KNR.8361.137.2023.GM), nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z niewykonaniem obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, tj. brakiem cen przy 2 partiach towarów (w stosunku do 130 partii towarów skontrolowanych) oraz w związku z uwidocznieniem cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości oraz uniemożliwiający porównanie cen w odniesieniu do 3 partii towarów (w stosunku do 60 partii towarów objętych kontrolą). Jak wynika z akt sprawy ww. decyzję strona odebrała w dniu 10 sierpnia 2023 r.

W dniu 6 września 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał, za pośrednictwem Warmińsko-Mazurskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. Jak wynika z akt sprawy ww. pismo nadano w placówce operatora pocztowego Poczty Polskiej w dniu 24 sierpnia 2023 r. (data wpływu do organu pierwszej instancji: 28 sierpnia 2023 r.). W piśmie tym stwierdzono brak formalny - brak podpisu jednego z członków zarządu spółki. Mając na względzie powyższe, pismem z dnia 12 września 2023 r. Prezes UOKiK wezwał spółkę do uzupełnienia braków formalnych, tj. przedłożenia oryginału odwołania opatrzonego podpisem drugiego członka zarządu, zgodnie z informacją zawartą we wpisie KRS.

W dniu 2 października 2023 r. Prezes UOKiK otrzymał za pośrednictwem Warmińsko-Mazurskiego WIIH właściwe odwołanie, podpisane przez osoby umocowane do reprezentowania skarżącej spółki. W piśmie tym, Spółka zaskarżyła ww. decyzję w części tj. w zakresie wysokości kary i wniosła o jej obniżenie. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej i w konsekwencji nadanie zbyt dużej wagi kryterium wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy, przy jednoczesnym umniejszeniu wagi pozostałym przesłankom określonym w przepisie. Podniosła, że przy analizowaniu wysokości kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorców należy wziąć pod uwagę wydane przez Prezesa UOKiK *Wyjaśnienia w sprawie ustalania wysokości kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług* z 13 listopada 2014 r. W ocenie Spółki odsetek nieoznakowanych, nieprawidłowo oznakowanych produktów wskazuje na znikomy stopień, zakres nieprawidłowości, a skala naruszenia wyniosła tylko 0,19%, co powinno zostać zakwalifikowane do kategorii naruszeń „pozostałe” wg Wyjaśnień UOKiK. W przekonaniu strony Organ zastosował zbyt wysoki procent maksymalnego wymiaru kary, a zastosowany przez Organ współczynnik 5% maksymalnej wysokości kary jest rażąco za wysoki, zważywszy że wysokość korzyści uzyskanych przez Spółkę w związku z naruszeniem była nieznaczna oraz Spółka nie była wcześniej karana za naruszenie przepisów dot. cen i ich uwidaczniania. Następnie strona wyraziła przekonanie, że zastosowana przez organ wysokość kary jest sprzeczna z zasadą wyrażoną w art. 8 ust. 1 zd. II Dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lutego 1998 r. w *sprawie ochrony konsumenta*

przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom, zgodnie z którą nakładane w przypadku naruszeń kary powinny być proporcjonalne do naruszenia. Zdaniem Spółki, w przedmiotowej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki określone przez UOKiK w ww. wytycznych, tzn. stopień naruszenia obowiązków był marginalny (dotyczył tylko 5 spośród 2579 produktów), Spółka naruszyła prawo po raz pierwszy, a Organ potwierdził nieznaczną korzyść dla Spółki.

W dniu 5 października 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i dniu 19 października 2023 r. pełnomocnik strony stawiał się w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przegląd akt sprawy. Dodatkowych materiałów oraz dowodów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1-5. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wynosi do 20 000 zł.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Ponadto, sposób uwidaczniania cen towarów lub usług regulują przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, będącego rozporządzeniem wykonawczym do ww. ustawy.

Jak stanowi § 3 ust. 1 ww. rozporządzenia - cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacza się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Z kolei, w myśl § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy dotyczące nakładania kar, niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej (w drodze decyzji administracyjnej) do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w *sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004* (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził dokładną analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty strony zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co skutkowało nałożeniem przez Warmińsko-Mazurskiego WIIH administracyjnej kary pieniężnej. Jednocześnie Prezes UOKiK stwierdza, że postępowanie administracyjne Warmińsko-Mazurski WIIH przeprowadził w sposób prawidłowy, w tym organ

ten zapewnił stronom wszystkie uprawnienia wynikające z przepisów prawa administracyjnego, zastosował i wyjaśnił przepisy prawa materialnego oraz administracyjnego mające zastosowanie w niniejszej sprawie, przeanalizował i uwzględnił wszystkie przesłanki (kryteria) wymiaru kary, jak również zbadał czy w niniejszej sprawie znajdzie zastosowanie instytucja odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f Kpa. Tym samym, organu pierwszej instancji były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie z dnia 8 sierpnia 2023 r. (sygnatura: KNR.8361.137.2023.GM) mocy której, na ww. przedsiębiorcę, nałożono administracyjną karę pieniężną, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w wysokości 1 000 zł (słownie: jedno tysiąc złotych) w związku z niewykonaniem obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, w należącej do ww. przedsiębiorcy aptece w Olsztynie, tj. niewidocznieniem informacji o cenach (co dotyczyło 2 partii towarów) oraz uwidocznieniem cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen (co dotyczyło 3 partii towarów).

Jednocześnie, Prezes UOKiK wskazuje, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę: stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Warmińsko-Mazurski WIIH uwzględnił i prawidłowo ocenił wszystkie ustawowe przesłanki, czemu dał wyraz w treści wydanej decyzji.

Odnosząc się do pierwszej z przesłanek - stopnia naruszenia Prezes UOKiK zgadza się z organem pierwszej instancji, który stwierdził, że przedsiębiorca nie uwidaczniając cen towarów w ogóle i uwidaczniając ceny w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen naruszył bardzo poważnie obowiązek wynikający z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Warmińsko-Mazurski WIIH przyjął też (analizując czas trwania naruszenia), że naruszenie trwało od bliżej nieokreślonego czasu, ale co najmniej do dnia 27 czerwca 2023 r. (tj. do dnia rozpoczęcia kontroli, podczas której ujawniono nieprawidłowości). Przy ocenie przedmiotowej przesłanki uwzględniono również skalę naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę niebędącego mikroprzedsiębiorcą.

Wymierzając przedsiębiorcy karę organ pierwszej instancji wziął również pod uwagę kryterium jakim jest dotychczasowa działalność podmiotu. W zakresie niniejszej przesłanki organ zauważył, że strona nie była dotąd karana za naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie informowania o cenach towarów i usług, co stanowi okoliczność łagodzącą. Organ uznał też, że wysokość korzyści (w związku z naruszeniem) była stosunkowo nieznaczna.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki (wysokość obrotów i przychodu) stwierdzić należy, iż Warmińsko-Mazurski WIIH uwzględnił informację przekazaną przez przedsiębiorcę

dotyczącą wielkości obrotów i przychodu za rok 2022 r.

Natomiast co do czwartej przesłanki, tj. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, organ uznał, że przesłanka ta nie została spełniona, albowiem kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tzn. kontrolą działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Mając na względzie powyższe, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego, organ odwoławczy uznał odwołanie strony za bezzasadne. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Warmińsko-Mazurskiego WIIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane w toku kontroli bezsporne nieprawidłowości polegające na braku cen oraz uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny nie mogą się odbywać ze szkodą dla konsumentów. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach towarów w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Strona postępowania we wniesionym odwołaniu zaskarżyła decyzję Warmińsko-Mazurskiego WIIH w części, tj. w zakresie wysokości kary, wnosząc tym samym o jej obniżenie. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej i w konsekwencji nadanie zbyt dużej wagi kryterium wielkości obrotów i przychodu przedsiębiorcy, przy jednoczesnym umniejszeniu wagi pozostałym przesłankom określonym w przepisie, w tym wagi i skali naruszeń oraz nieuwzględnienie braku wcześniejszego karnia spółki w tym zakresie.

Strona postępowania stwierdziła, iż przy analizowaniu wysokości kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorców należy wziąć pod uwagę wydane przez Prezesa UOKiK *Wyjaśnienia w sprawie ustalania wysokości kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług* z 13 listopada 2014 r. Wyjaśnienia powyższe wskazują na stopniowość naruszeń, dzieląc je na: 1) *bardzo poważne* (z uwagi na brak jakiegokolwiek informacji o cenach całego asortymentu albo wobec przeważającej większości towarów lub usług w placówce handlowej); 2) *poważne* (niezgodność informacji o cenach towarów, usług w odniesieniu do przeważającej części towarów); oraz 3) *pozostałe*. W ocenie spółki organ nieprawidłowo określił skalę i wagę naruszenia, co znacznie wpłynęło na wysokość nałożonej przez organ kary pieniężnej. Spółka zaznaczyła przy tym, że nieprawidłowości w oznaczaniu cen bądź w ich rzetelności zostały wykazane tylko w stosunku do 5 partii oferowanych produktów, a w dniach prowadzonej kontroli Spółka oferowała do sprzedaży aż 2579 partii produktów. W związku z tym skala naruszenia wyniosła tylko 0,19% ogólnej liczby oferowanych produktów. W ocenie Spółki odsetek nieoznakowanych lub nieprawidłowo oznakowanych produktów jednoznacznie wskazuje na znikomy stopień,

zakres nieprawidłowości, co powinno zostać zakwalifikowane do kategorii naruszeń „pozostałe” wg Wyjaśnień UOKiK.

Następnie Spółka wyjaśniła, iż brak cen przy 2 partiach lasek do chodzenia mógł powstać na skutek niewłaściwego obchodzenia się z tego rodzaju produktami przez konsumentów, którzy poprzez przymierzanie mogli doprowadzić do zerwania, ściągnięcia lub spadnięcia cenówek zamieszczonych na tychże produktach. Zapewniła, iż dokłada wszelkiej staranności, aby tego typu sytuacje się nie zdarzały, to jednak z uwagi na konieczność ciągłego zapewnienia obsługi pacjentów odwiedzających aptekę, nie można wykluczyć pojedynczych przypadków takich zdarzeń, które na bieżąco są eliminowane przez personel.

Strona skarżąca stwierdziła dalej, że w uzasadnieniu decyzji organ uznając charakter i wagę naruszenia za stosunkowo istotne, pominął fakt, że na sali ekspedycyjnej spółka udostępniała konsumentom czytnik pozwalający na samodzielne sprawdzenie cen, a więc zapewniła konsumentom możliwość dodatkowego sprawdzenia cen produktów oferowanych w aptece. Spółka podniosła również, że organ zastosował zbyt wysoki procent maksymalnego wymiaru kary pomimo ustalenia przez organ, iż wysokość korzyści uzyskanych przez Spółkę w związku z naruszeniem prawa była nieznaczna, a Spółka nie była karana w związku z wcześniejszym naruszeniem przepisów dotyczących informowania o cenach towarów i usług. Biorąc pod uwagę skalę naruszenia (tj. 0,19%) strona uznała, iż zastosowany przez organ współczynnik 5% maksymalnej wysokości kary jest rażąco za wysoki. Wyraziła przy tym przekonanie, że zastosowana przez organ wysokość kary jest sprzeczna z zasadą wyrażoną w art. 8 ust. 1 zd. II Dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom, zgodnie z którą nakładane w przypadku naruszeń kary powinny być proporcjonalne do naruszenia.

Na koniec, na poparcie swojego stanowiska, Spółka ponownie odniosła się do Wyjaśnień UOKiK. Zaznaczyła, że Wyjaśnienia te wskazują, iż zgodnie kary pieniężne o niższej wysokości mogą być nałożone przez organ z jednoczesnym zapewnieniem, że są one skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające: *„W szczególności może to nastąpić w sytuacji kiedy kumulatywnie spełniono następujące przesłanki: stopień naruszenia obowiązków był marginalny (np. wymaganych informacji brakowało w pojedynczych przypadkach wobec kilku towarów lub usług), podmiot naruszył prawo po raz pierwszy, zaś jego obroty lub przychody były niewielkie.”*. W ocenie Spółki, w przedmiotowej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki określone przez UOKiK w ww. wytycznych, tzn. stopień naruszenia obowiązków był marginalny (dotyczył tylko 5 spośród 2579 produktów), Spółka naruszyła prawo po raz pierwszy, a Organ potwierdził nieznaczną korzyść dla Spółki.

Prezes UOKiK wskazuje, że argumenty przedstawione przez stronę w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że kluczowe znaczenie w przedmiotowej sprawie mają ustalenia poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy, a te dowodzą jednoznacznie, iż w chwili jej rozpoczęcia, tj. w dniu 27 czerwca 2023 r., w aptece w Olsztynie należącej do podmiotu skarżącego, zakwestionowano łącznie 5 partii wyrobów medycznych z uwagi na

brak cen i uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób ewidentny wskazuje na naruszenie przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania, a mianowicie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach (w związku z naruszeniem § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen), konsekwencją czego jest nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes UOKiK wskazuje równocześnie, że obowiązujące przepisy prawne dotyczące cen i ich uwidaczniania zostały skonstruowane w taki sposób, że nie przewidują żadnych odstępstw, wyjątków ze względu na rodzaj czy specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej, albowiem to na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek dochowania wszystkich wymogów prawa, w tym dopilnowania, by przy dokonywanych transakcjach handlowych konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą oraz rzetelną informację o cenach nabywanych produktów, które bez wątpliwości powinny być uwidaczniane w sposób nie budzący żadnych wątpliwości. Zaakcentować należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Zauważyć należy, że w czasie trwającej kontroli przedsiębiorca posiadał tzw. aktywny status działalności gospodarczej, a więc w świetle prawa miał obowiązek prowadzić działalność zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Nie ulega wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie naruszenie przepisów przez stronę było wynikiem nieusprawiedliwionego zaniedbania przedsiębiorcy i to powstałego w sytuacji jego pełnej wiedzy na temat obowiązujących przepisów prawa w naruszonym zakresie oraz wiedzy na temat planowanej przez organ kontroli (poprzedzonej zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli). Nie usprawiedliwiają zatem strony tłumaczenia sugerujące, że do naruszenia doszło w zasadzie z przyczyn zewnętrznych, niezależnych od niej, tj. co miało się odbywać poprzez zerwanie, ściągnięcie cenówek przez konsumentów przymierzających laski do chodzenia czy w wyniku spadnięcia cenówek. Obowiązkiem przedsiębiorcy jest znajomość prawa w zakresie prowadzonej działalności i jego respektowanie. Przedsiębiorca poprzez brak cen oraz ich uwidocznienie w sposób budzący wątpliwości pozbawił konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o oferowanych towarach, które im niewątpliwie przysługiwały. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównywanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Zaznaczyć należy przy tym, że cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towarów. Rzetelne uwidocznienie w miejscu prowadzonej sprzedaży aktualnych cen oferowanych do sprzedaży towarów pomaga konsumentowi dokonać właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji ekonomicznej.

Odnotać należy również, że kontrolowany podmiot nie zgłosił żadnych zastrzeżeń w trakcie przeprowadzanej kontroli, jak też do późniejszych ustaleń organu zawartych w Protokole kontroli (nr KNR.8361.137.2023). Tenże Protokół, podpisany przez osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy, korzysta z wiarygodności treści w nim zawartych i stanowi niezbitą dowód w niniejszej sprawie. Stanowisko analogiczne znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27

lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), w którym Sąd stwierdza m. in., że: „Protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny.”. W przedmiotowej sprawie Warmińsko-Mazurski WIIH wydając zaskarżoną decyzję opierał się na Protokole kontroli i stanie faktycznym w nim przedstawionym, natomiast strona nie przedstawiła żadnych dowodów pozwalających na podważenie wiarygodności tego Protokołu. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 sierpnia 2019 r., sygn. II SA/Łd 485/19: „Domniemanie zgodności z prawdą dokumentu urzędowego może być obalone wszelkimi środkami dowodowymi, jednakże strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego, powinna tę okoliczność udowodnić.”

W dalszej kolejności Prezes UOKiK stwierdza, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16: „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez

organ administracji publicznej oraz zostać uwzględnione przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjno-prawnej.

Wskazać należy, że nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń wyczerpująca informacja o cenie towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Należy mieć na względzie również motyw 6 preambuły Dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80 s. 27), który jasno wskazuje, że obowiązek podawania cen sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań.

W ocenie Prezesa UOKiK nietrafiony jest zarzut naruszenia przez organ art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, na który powołuje się strona i który rzekomo skutkuje nadaniem zbyt dużej wagi jednemu z kryteriów, tj. wielkości obrotów i przychodu przy jednoczesnym umniejszaniu wagi pozostałym przesłankom. Organ drugiej instancji dokonując ponownej analizy przedmiotowej sprawy, nie dopatrywał się nieprawidłowości, znamion wadliwości w decyzji wydanej przez Warmińsko-Mazurski WIH, w tym w zakresie (nieproporcjonalnej) oceny przesłanek istotnych przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej. Każda z ustawowych przesłanek wymiaru kary została dokładnie przeanalizowana. Żadnej z nich nie nadano zbyt dużej ani zbyt małej wagi. W wyniku tej analizy stwierdzono, iż w ramach niektórych kryteriów należy ocenić postawę strony pozytywnie, co wpłynęło na korzyść strony postępowania. Warto w tym miejscu wskazać, że organ pozytywnie odniósł się do faktu, że strona nie była wcześniej karana oraz wykazała właściwą postawę przedkładając informację o wysokości obrotów i przychodu, które były niezbędne zarówno do oszacowania skali prowadzonego przedsiębiorstwa, jak również określenia wysokości kary. Z pewnością okoliczności powyższe nie wpłynęły zaostrzająco na wymiar kary. Zaakcentować należy, że gdyby w ramach wszystkich kryteriów zachowanie strony oceniono ujemnie i niekorzystnie dla strony, to wówczas kontrolowany podmiot otrzymałby karę w wysokości zdecydowanie wyższej. Natomiast, w tym konkretnym wypadku, na przedsiębiorcę nałożono karę w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), co stanowi zaledwie 5% maksymalnej przewidzianej wysokości. Ponadto, zdaniem Prezesa UOKiK zakwalifikowanie strony do kategorii tzw. małych przedsiębiorców, w oparciu o kryteria kwalifikacji wskazane w art. 7 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, dokonane przez organ pierwszej instancji było właściwe.

Zdaniem Prezesa UOKiK chybiona jest również argumentacja i wnioskowanie przedsiębiorcy wskazujące, że stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły tylko 5 partii produktów, podczas gdy spółka oferowała do sprzedaży w czasie kontroli aż 2579 partii produktów, a skala naruszenia wynosiła jedynie 0,19%. Zauważyć należy, że w omawianej sprawie kontrolą objęto nie cały asortyment, lecz zaledwie część asortymentu apteki. Sprawdzając prawidłowość informowania o cenach oceniono 130 partii towarów i stwierdzono nieprawidłowości względem 2 partii (lasek do chodzenia), co daje odsetek nieprawidłowości na poziomie 1,53%; dodatkowo, w zakresie rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów zbadano 60 partii towarów i stwierdzono nieprawidłowości w odniesieniu do 3 partii towarów (kul łokciowych), co oznacza, że odsetek nieprawidłowości był na poziomie 5%. Nieprawidłowości stwierdzono i udokumentowano względem łącznie 5 partii towarów. Tak więc, odnoszenie liczby zakwestionowanych towarów do całości oferowanego w placówce handlowej asortymentu w żaden sposób nie odzwierciedla zakresu nieprawidłowości, ponieważ nie cały asortyment został skontrolowany i nie potwierdzono jednoznacznie, czy dla niego spełniono ustawowe obowiązki wymienione w ustawie o informowaniu o cenach. W tym miejscu warto wyjaśnić, iż w toku działań kontrolnych organy Inspekcji Handlowej typują określoną liczbę asortymentu, towaru oferowanego przez przedsiębiorcę do sprzedaży, a następnie, na tak przyjętej próbie, określają zakres naruszenia obowiązujących przepisów przez podmiot zobowiązany do przestrzegania prawa. To stwierdzone nieprawidłowości stanowią o niezrealizowaniu obowiązujących w tym zakresie przepisów, a w konsekwencji świadczą o naruszeniu praw i interesów konsumentów.

Odnosząc się do argumentacji strony jakoby Organ zastosował rażąco za wysoki współczynnik maksymalnej wysokości kary/zbyt wysoki procent maksymalnego wymiaru kary, tzn. na poziomie 5%, pomimo ustalenia, iż wysokość korzyści uzyskanych przez Spółkę w związku z naruszeniem była nieznaczna, a Spółka nie była karana w związku z wcześniejszym naruszeniem przepisów dotyczących informowania o cenach towarów i usług, Prezes UOKiK stwierdza, że jest ona bezzasadna. Prezes UOKiK po dogłębnej analizie sprawy uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) nie jest kwotą wygórowaną i została wymierzona przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej nie w wysokości maksymalnej, czyli 20 000 zł, lecz mieści się w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości, a zatem jest kwotą optymalną i proporcjonalną do naruszenia, zważywszy że strona dopuściła się dwojakiego rodzaju nieprawidłowości, tzn. 2 partie wyrobów nie zostały opatrzone żadną ceną, a dodatkowo ceny w przypadku 3 partii towarów były uwidocznione w sposób budzący wątpliwości. Dodać należy również, że uchybienia były całkowicie zależne od strony i powstały w sytuacji jej pełnej wiedzy o nadchodzącej kontroli (przedsiębiorca został zawiadomiony o kontroli na 3 tygodnie przed jej rozpoczęciem).

Kontynuując wątek związany z rażąco za wysokim współczynnikiem wymiaru kary, Prezes UOKiK zauważa, że strona w sposób wybiórczy interpretuje zasadę wyrażoną w art. 8 ust. 1 zdanie II Dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lutego 1998 r.

w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom. Sugeruje mianowicie, że nałożona na nią kara jest nieproporcjonalna do naruszenia. Jak omówiono wcześniej sankcja pieniężna na poziomie 5% wymierzona przez Warmińsko-Mazurski WIIH jest w ocenie Prezesa UOKiK jak najbardziej proporcjonalna do uchybienia jakiego dopuściła się strona i jest daleka od górnej granicy wymiaru kary. Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości co to tego, że wymiar kary został dostosowany do możliwości finansowych przedsiębiorcy. Po raz kolejny wskazać należy, że jednoznacznie prezentują się wyniki kontroli organu pierwszej instancji, a te wskazują wprost, że strona nie wywiązała się w sposób należyty z obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 (w związku z naruszeniem § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen). Strona zaskarżając decyzję organu pierwszej instancji zdaje się nie dostrzegać powagi naruszeń, jakie były jej udziałem i w pełni zależały od woli strony (powstały w wyniku jej własnych zaniechań). Strona zdaje się zupełnie nie zauważać, że przewidziane za naruszenia kary powinny być nie tylko proporcjonalne do stwierdzonego naruszenia, lecz równocześnie skuteczne i odstrasżające, a tym samym dotkliwe dla przedsiębiorcy zgodnie z powyższą zasadą wyrażoną w ww. Dyrektywie. Prezes UOKiK nie ma wątpliwości iż w rzeczonyj sprawie wszystkie te funkcje, cele kary zostały uwzględnione i spełnione.

Należy przypomnieć, że kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów ustawy o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tzn. być skuteczną, proporcjonalną i odstrasżającą w myśl art. 8 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80 s. 27). Skuteczność kary przejawia się możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. winna stanowić ostrzeżenie dla przedsiębiorcy, mające na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna i właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary (produkty, wyroby) lub usługi rzetelnie opatrzone cenami, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary powinny być uwzględniane łącznie, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie. W ocenie Prezesa UOKiK, orzeczona przedsiębiorcy kara zapewni realizację wobec przedsiębiorcy funkcji prewencyjnej, a także dyscyplinująco-represyjnej i będzie wystarczającym dla niej ostrzeżeniem i zapobiegnie powstawaniu podobnych nieprawidłowości w przyszłości.

Odnutowania wymaga również fakt, że naruszenie prawa w przedmiotowej sprawie, wbrew twierdzeniu strony, nie było znikome, tj. nie ziszcila się przestanka dająca podstawę do zastosowania instytucji odstąpienia od nałożenia na stronę kary pieniężnej. Przy badanych 3 partiach wyrobów (kul łokciowych) ceny zostały uwidocznione w sposób rażąco niejednoznaczny, a zarazem budzący wątpliwości. Ceny uwidocznione przy towarach były znacząco niższe od tych, które zostały zakodowane w systemie sprzedawcy. Powyższe

skutkowało sprzedażą w cenie znacząco wyższej od tej, która była uwidoczniiona przy towarach, a więc niekorzystnej z punktu widzenia interesów konsumentów. Ustalenia organu w tym zakresie przedstawiają się następująco:

- kula łokciowa REF 01/MR: cena na zawieszce wynosiła 49,99 zł - cena w czytniku - 64,99 zł;
- kula łokciowa REF 04/MR: cena na zawieszce wynosiła 39,99 zł - cena w czytniku 49,99 zł;
- kula łokciowa REF 05/MR: cena na zawieszce wynosiła 44,99 zł - cena w czytniku 54,99 zł.

Dodatkowo, przy 2 przebadanych partiach wyrobów (lasek do chodzenia) nie podano konsumentom żadnej informacji o cenach, co tym samym wyklucza możliwość uznania stopnia tego naruszenia za znikomy. Aspekt związany z domniemanym znikomym naruszeniem został omówiony szerzej w dalszej części decyzji (przy ocenie przesłanek art. 189f Kpa.

Skarżąca spółka w złożonym odwołaniu zarzuciła organowi, że ten pominął fakt, iż na sali ekspedycyjnej Spółka udostępniała konsumentom czytnik pozwalający na samodzielne sprawdzenie cen, zapewniając konsumentom możliwość dodatkowego sprawdzenia cen. Wyartykułować w tym miejscu należy, iż organ drugiej instancji nie neguje faktu, iż w placówce zainstalowano, zamontowano czytnik, który może istotnie pełnić funkcję dodatkowego sprawdzenia ceny towaru którym konsument jest zainteresowany, lecz to, iż ceny w czytniku znacząco różniły się od tych umieszczonych na zawieszkiach cenowych (przy rękojeści), co miało miejsce w przypadku 3 rodzajów kul łokciowych. Taki stan rzeczy, który wskazuje na rozbieżności w cenach jest nie do przyjęcia z punktu widzenia interesów konsumentów oraz obowiązujących przepisów prawa. Wyartykułować należy, że strona pomimo, iż umieściła w aptece czytnik cen, dodatkowo uchybiła obowiązkowi uwidaczniania cen w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jak wskazano w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29.08.2019 r., sygn. VI SA/Wa 805/19: „Umieszczenie czytnika cen umożliwiającego sprawdzenie ceny oferowanych do sprzedaży wyrobów, nie będzie wypełnieniem § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Umożliwienie zapoznania się z cenami produktów poprzez umożliwienie konsumentom skontrolowania ceny na tzw. czytniku cen nie stanowi zadośćuczynienia powyższemu przepisowi rozporządzenia, w świetle jego literalnego brzmienia np. na czytniku. Możliwość skorzystania z czytników nie jest realizacją ustawowych obowiązków przedsiębiorcy, ponieważ w interesie każdego kupującego leży natychmiastowe uzyskanie informacji o cenie nabywanego towaru, bez uciekania się do takich sposobów jak używanie umieszczonych w różnych punktach sklepu czytników (por. wyrok WSA w Warszawie z 5 grudnia 2018 r., sygn. VI SA/WA 634/18).”

Strona postępowania powołując się na *Wyjaśnienia w sprawie ustalania wysokości kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług* z dnia 13 listopada 2014 r. (zwane dalej jako: „Wytyczne UOKiK” lub „Wyjaśnienia UOKiK”)

stwierdziła, że naruszenie, skala naruszenia na poziomie 0,19% wskazuje na znikomy stopień, zakres nieprawidłowości. W związku z tym naruszenie zakwalifikowała do kategorii „pozostałe”, a więc naruszeń o możliwie najmniejszej wadze, wg tychże Wyjaśnień UOKiK. Prezes UOKiK stwierdza, iż przedstawiona powyżej argumentacja strony jest mało przekonująca. Z pewnością uchybienia jakich dopuściła się strona nie są błahe (nawet jeśli dotyczą niewielkiej grupy towarów), gdyż dotyczą zaniechania przedsiębiorcy względem dwóch rodzajów ustawowych obowiązków, tj. braku cen oraz uwidocznienia cen w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający na porównanie cen. Przy stosowaniu kryteriów ustawowych ustalania wysokości kary niebagatelne znaczenie ma fakt, że brak oznaczeń cenowych czy ich podawanie w sposób niejednoznaczny ma istotne znaczenie z punktu widzenia ochrony praw i interesów konsumentów, którym rzetelne oznaczenia cenowe niewątpliwie i niezaprzeczalnie przysługują. Podkreślenia wymaga, iż przypadek strony, jak każdy inny, jest rozpatrywany przez organ kontroli indywidualnie i to organ Inspekcji Handlowej - jako podmiot uprawniony, dokonuje oceny stanu faktycznego, materiału dowodowego zebranego w sprawie w sposób kompleksowy, w tym analizuje ustawowe przesłanki mające wpływ na wymierzenie sankcji o charakterze pieniężnym. Organ nakładający karę, jako podmiot uprawniony, kierując się oceną całokształtu okoliczności sprawy, może więc zdecydować, iż natura konkretnego naruszenia pozwala na zakwalifikowanie go jako innego rodzaju naruszenie, aniżeli wynikałoby to z prostego zastosowania obowiązujących reguł/ kryteriów.

Prezes UOKiK wskazuje następnie, że nie sposób podzielić także argumentacji strony w kwestii rzekomego spełnienia wszystkich przesłanek określonych w Wyjaśnieniach UOKiK, które warunkują nałożenie przez Organ kary pieniężnej o niższej wysokości. Strona skarżąca cytując fragment Wytycznych UOKiK i przedstawiając własne stanowisko ograniczyła się do stwierdzenia, że: stopień naruszenia obowiązków był marginalny (dotyczył tylko 5 z 2579 produktów), Spółka naruszyła prawo po raz pierwszy, a Organ potwierdził nieznaczną korzyść dla Spółki. Strona skarżąca jednakże nie dostrzega, że w zacytowanym przez nią fragmencie owych Wytycznych UOKiK niższa kara może być nałożona na przedsiębiorcę, w sytuacji gdy m. in. jego obroty lub przychody były niewielkie, przy równoczesnym założeniu, że kumulatywnie, równocześnie powinno zostać spełnionych kilka przesłanek. Natomiast z akt przedmiotowej sprawy, a zwłaszcza z zeznania podatkowego oraz oświadczenia spółki z dnia 21 lipca 2023 r., wynika wprost że przychody strony z pewnością są wyższe niż „niewielkie”. Strona zupełnie pomija ten fakt w dowodzeniu swych racji, nie odnosząc się do wysokości uzyskanych obrotów i przychodu. Mając na względzie powyższe, nie można uznać za spełniony warunek kumulatywności tychże przesłanek. Ponadto, co istotne, z Wytycznych UOKiK wynika jasno, iż kary o niższej wysokości mogą lecz - nie muszą być nakładane przez Organ, gdyż to organ (jako pomiot uprawniony), a nie przedsiębiorca, w granicach przyznanych mu kompetencji ostatecznie rozstrzyga o wysokości wymierzanej kary.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 Kpa statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia

na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę. Należy ponownie przypomnieć, iż trakcie kontroli u przedsiębiorcy ujawniono dwojakiego rodzaju nieprawidłowości, tj.: polegające na braku cen - w odniesieniu do 2 partii towarów oraz uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości - w odniesieniu do 3 partii towarów. Brak cen przy konkretnych towarach pozbawił konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o oferowanych produktach, które im przysługiwały, zaś uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny utrudniało konsumentom podjęcie właściwej decyzji zakupowej i oraz dezinformowało konsumentów, albowiem nie było wiadomym która z podanych cen jest ostateczna i właściwa. Prezes UOKiK zauważa przy tym, że przedsiębiorca został poinformowany o zamiarze wszczęcia kontroli w dniu 2 czerwca 2023 r., a więc ponad 3 tygodnie przed jej rozpoczęciem. W ocenie organu drugiej instancji miał wystarczająco dużo czasu, aby przygotować się do kontroli poprzez np. uzupełnienie brakujących oznaczeń cenowych bądź skorygowanie już istniejących. Jak wykazała kontrola pomimo tego nie poczynił odpowiednich działań związanych z właściwym uwidocznieniem cen. Podkreślić należy również, że przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli. Można przypuszczać, że gdyby kontrola organu nie odbyła się, strona w dalszym ciągu mogłaby naruszać obowiązujące przepisy prawne, zaś skutki tego naruszenia byłyby odczuwalne i uciążliwe dla konsumentów. Wobec powyższego nie sposób wagi naruszenia uznać za znikomą. Naruszono w sposób istotny prawa konsumenta do dostępu przysługujących mu informacji, z tym samym realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana. W związku z powyższym, uznać należy, iż przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Za spełnioną natomiast można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Jednakowoż należy wskazać, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Mając na względzie powyższe, organ drugiej instancji stwierdza, że nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, albowiem nie spełniono warunku kumulatywności ww. przesłanek.

Warto wskazać w tym miejscu, że prezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie także w wyroku Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. III SA/Gd 160/21, w którym Sąd stwierdził: „by można było odstąpić w trybie art. 189f k.p.a. od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, waga naruszenia musi być znikoma, a strona musiałaby zaprzestać naruszenia prawa, zaś obie te przesłanki muszą zostać spełnione łącznie”.

Ponadto, w przedmiotowej sprawie nie znajdzie zastosowania także przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub

przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła ustawowych obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 oraz ustawy o cenach (w związku z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen). Literalna wykładnia przepisu art. 189f § 2 Kpa jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”).

Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Tak więc podkreślenia wymaga fakt, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”).

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK nie widzi możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, czyli usunięcia skutków naruszenia prawa, ponieważ ceny, ceny jednostkowe muszą być uwidocznione przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć w pełni racjonalną decyzję o zakupie, albowiem uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego, a więc obowiązku który powinien być spełniony zanim konsument rozpocznie zakupy. Nie można uznać za spełniony powyższy warunek jeżeli informacje o cenie nie były uwidocznione dla konsumentów bądź były uwidocznione w sposób budzący zastrzeżenia, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu stwierdza, że brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek

bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

*Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*